

Üzülme Leyla

– ADEM EFİLOĞLU · 17 Ekim 2016

Hercai gülüşüne, sakın gölge düşmesin,
Bu benim tükenişim, bitti üzülme leyla.
Şu yanan yüreğimiz, bentlerini aşmasın,
Ayrılık alev oldu, tütü üzülme leyla.

Nar olur kelimeler, belki bundan yanarız,
Kış ayında yanarken, yaz gelince donarız,
Söyle bana ey Leyla, zemzemle mi yunarız,
Bu kadar çile dolduk, yetti üzülme leyla.

Desem ki haykırışım, düğümdür boğazımda,
Kırık besteler çalar, şu tozlanmış sazımda,
İçim zemheri kışı, ölüm var ayazımda,
Hayat bizi mezara, itti üzülme Leyla.

Saadetin peşinde, seneleri devirdim,
Şaşırınca dümeni, her rotaya çevirdim,
Ölmeden öncesiydi, helvamızı kavurdum,
Kaderim acısını, kattı üzülme Leyla.

Âdemi dert sağıyor, kararınca buluttan,
Hiç haber alamadım, beklediğim umuttan,
Şarkılar hüznü dolu, hem kemandan hem uttan,
Yüreğim vedaları, tattı üzülme Leyla.

Âdem Efiloğlu